

Ikke glem Gaza

*Åsmund Mjåland, styremedlem i Palestinakomiteen i Vest-Agder
Leserinnelegget stod i Fedrelandsvennen, 12. juni 2015*

Nesten et år har gått siden den forferdelige Gaza-krigen brøt ut. Det som for mange var en helt normal sommer, ble et blodbad for de 1,8 millioner palestinerne som bor på Gazastripen.

Sommeren 2014 var vi nok en gang vitne til Israels brutale krigshandlinger mot Gazas befolkning. Omkring 2100 liv gikk tapt. FN-skoler ble ruiner. Lekeplasser ble gravplasser og blokaden omkring Gaza ble hardere enn noen gang. Israels statsminister Benjamin Netanyahu var under Gaza-krigen i fjor ansvarlig for at verdens mest tettbefolkete området med 1,8 millioner innbyggere led bak et jernteppe.

12. juni 2014 ble tre jødiske ungdommer bortført på Vestbredden. Gilad Shaer, Naftali Fraenkel, and Eyal Yifrah var alle i mellom 16 og 19 år. To uker senere ble de funnet drept like ved byen Hebron. Det er tragisk at noen mennesker er i stand til å utføre så groteske handlinger, og det er ingen tvil at dette var et kaldblodig drap uten mål og mening. Lite visste vi den gang at disse drapene resulterte i en blodig sommer på Gazastripen.

I kjølevannet av kidnappingen og drapet på disse ungdommene ble omkring 150 palestinere pågrepet under store militæraksjoner på Vestbredden – flere uten noen form for siktelser mot seg. Massive opptøyer og harde sammenstøt mellom palestinere og israelsk militære og politi brøt ut. Den 16 år gamle palestineren Mohammed Abu Khudair ble kidnappet og led samme skjebne som de tre jødiske ungdommene. Sivile i Sør-Israel levde under bombealarmen etter en rekke rakettangrep utørt av Hamas.

Første julidagen bestemte Netanyahu seg for å ta det dramatiske steget å bombe 30 mål på Gazastripen.

Mens Norge og resten av verden sto på sidelinjen ble det sluppet en rekke bomber mot Gaza i døgnet. Israels overlegne militærmakt kom godt til syne under den hensynsløse krigføringen. Tallene snakker for seg selv. Over 20 000 hus ble gjort til ruinhauger og ble totalt ubeboelig. Et stort flertall av livene som gikk tapt var sivile og uskyldige. Dette var liv som ikke fortjener å leve under blokade og bomberegner. Situasjonen er enda kritisk og 17 500 familier er fortsatt hjemløse.

Det verste bomberegnet har kanskje gitt seg, men blokaden står enda. Luftrom, kyststriper og landområder blir i dag strengt kontrollert av israelske styrker. Dette rammer sivilbefolkning på verst tenkelige måte. Det er nærmest umulig å bygge opp en fungerende samfunn på et sted hvor befolkningen er helt avhengig av internasjonal bistand, selv i fredstid. Gaza ligger også helt avskilt fra resten av Palestina, og er isolert fra verden både sosialt, politisk og økonomisk.

Tre ganger i løpet av de siste seks årene har Gaza opplevd hensynsløse kriger. Og vi snakker nå om å gjenoppbygge Gaza for tredje gang. Befolkningen i Gaza ser ut til å være fanget i en ondskapens sirkel med krig og elendigheter. Et steg i riktig retning hadde vært å heve blokaden av Gaza. Blokaden bidrar til fattigdom, desperasjon og er ikke annet enn en kollektiv avstraffelse av et helt folk. Man bygger nemlig ikke fred ved å bygge murer.

Blokaden er ikke bare et hinder for fred, blokaden bidra også til en humanitær krise. Gjenoppbyggingen av Gaza har tatt alt for lang tid og i følge folkeretten har Israel et stort ansvar for å sørge for at både materiell og utstyr som kan bidra til gjenoppbyggingen kommer inn gjennom blokaden. Israel har riktig nok sluppet inn noe humanitær hjelp til Gaza, både under og etter krigen i fjor. Men i lys av de enorme ødeleggelsene, den syv år gamle blokaden og en rekke brutale angrep er det dessverre bare en dråpe i havet.

Jeg har heldigvis aldri hatt det problemet at jeg må flykte fordi en okkupasjonsmakt okkuperer og herjer i mitt hjem. Jeg er heldig, vi er alle sammen heldige. Alt som vi i dag tar som en selvfølge, er det mangel av på Gazastripen. Vann, mat, medisiner, elektrisitet og frihet. Okkupasjonen hindrer også bevegelsen til palestinske fiksere, noe som norske medier ser ut til å tie om. Senest i mars ble en fisker på 32 år skutt og drept.

Til tross for at Gazastripen et lite område har den en beliggenhet som gjør det ideelt å drive som fisker. Men her griper okkupasjonen også inn. Streng restriksjoner hindrer palestinske fiskere å bevege seg lenger enn tre nautiske mil utenfor Gazas kyststripe. Siden våpenhvilen ble inngått i august i fjor har det vært over 100 angrep fra den israelske marinen mot palestinske fiskere. Palestinske fiskere er skadet, tatt til fange og i noen tilfeller drept, bare for å fiske i sitt eget sjøområde.

Jeg håper vi kan se at palestinerne får en rettferdig fremtid i tiden som kommer. Vi må fortsette å støtte de moderate kreftene i kampen for en rettferdig og fredelig løsning. Ingen fortjener å leve under apartheid-tilstander i 2015. Det viktigste vi som et verdenssamfunnet kan gjøre er å fortsette å vise solidaritet med det palestinske folket.

Jeg gjentar, ikke glem Gaza!